

det end maatte være, bestræber sig for at ophæve dette System og overfor mindreaarige, der forsørger sig mod Loven, at erstatte det med passende Forholdsregler af rent opdragende Karakter.

II.

»I Betragtning af den paa den internationale Arbejdskonferences 19. Samling (1935) vedtagne Anbefaling vedrørende unge Personers Arbejdsløshed:

anmoder Forsamlingen Udvalget for Børnebeskyttelse om ved det internationale Arbejdsbureaus Formidling at holde sig underrettet om de af Medlemsstaterne til Efterkommelse af ovennævnte Anbefaling trufne Forholdsregler;

Forsamlingen anser det for ønskeligt, at Udvalget for Børnebeskyttelse under et af dets kommende Møder tager Spørgsmaalet om Børnemishandling under Overvejelse;

og paapeger endelig, at Udvalgets Opmærksomhed hovedsagelig bør være rettet paa det normale Barn. Forsamlingen mener dog, at det, for den udtaler sig endelig om dette Spørgsmaal i sin Helhed, vil være hensigtsmæssigt at henvise Ordføreren Bemærkninger i saa Henseende til Undersøgelse i Udvalget for Børnebeskyttelse, saaledes at 5. Udvalg ved et af dets senere Møder kan drøfte Sagen paa Grundlag af en Beretning fra Børnebeskyttelsesudvalget.

6. Handel med Kvinder og Børn.

Det oplystes for 5. Udvalg, at Spanien i 1933 havde ophævet Reglementering af Prostitution. Uruguay havde forsøgt at ophæve Bordeller, men var efter nogle faa Aars Forløb vendt tilbage til det gamle System, da det viste sig, at Kønssygdommene steg i foruroligende Grad. Det samme var Tilfældet i Chile. Frk. Forchhammer udtalte, at de Erfaringer, man havde gjort i Danmark gennem 30 Aar, viste, at Ophævelse af den lovbeskyttede Prostitution ikke havde medført Stigning i Kønssygdommene. Forhaabentlig vilde de daarlige Erfaringer fra enkelte Lande ikke afskrække de Stater, som var ved at overveje Ophævelsen af den reglementerede Prostitution.

Den paatænkte Konference i Østen til Fremme af Samarbejde mellem Myndighederne dør til Undertrykkelse af Handel med Kvinder blev berammet til Begyndelsen af 1937. Med Hensyn til Hjælpen til de russiske landflygtige Kvinder i Østen, fore-

slog Udvalget at ansætte en Repræsentant for Folkeforbundet, der kunde sætte Samarbejde i Gang paa dette Omraade. Der maatte dog ikke herved paa nuværende Tidspunkt opstaa Udgifter for Folkeforbundet.

Forsamlingens Beslutning om disse Spørgsmaal havde følgende Ordlyd:

»1° Efter at have gjort sig bekendt med, at 50 Lande har ratificeret eller definitivt tiltraadt Overenskomsten af 1921 til Undertrykkelse af Handelen med Kvinder og Børn, og at ikke mindre end 54 Lande har ratificeret eller definitivt tiltraadt Overenskomsten af 1923 til Undertrykkelse af Udbredelse af og Handel med utugtige Publikationer;

i Betragtning af, at begge disse Overenskomster nu har faaet en saa godt som almindelig Anvendelse, og at de faa manglende Staters Ratifikation eller Tiltrædelse vilde fremme Opnaelsen af Formaalet med disse to Overenskomster: paalægger Forsamlingen Generalsekretæren at opfordre de Medlemsstater, der endnu ikke har ratificeret eller tiltraadt nævnte Overenskomster, til saa hurtigt som muligt at blive Parter i Overenskomsterne.

2° »Efter at have gjort sig bekendt med de Oplysninger, som forskellige Regeringer har tilstillet 5. Udvalg, og de af Sekretariatet modtagne Oplysninger vedrørende Stillingen for Kvinder af russisk Oprindelse i Østen;

under Hensyn til de Drøftelser, som fandt Sted i Udvalget vedrørende Handel med Kvinder og Børn under dets Møde i Maj 1935 og den af nævnte Udvalg vedtagne, af Raadet i Maj 1935 billigede Beslutning;

i Betragtning af, at Flertallet af Svarene paa Sekretariatets Enquête vedrørende den nuværende Stilling for Kvinder af russisk Oprindelse i Østen gaar ud paa Forslag om, at Folkeforbundet udpeger en Repræsentant med den Opgave at fremme og forene alle Bestræbelser tilsigtende en Bedring af disse Kvinders Stilling:

opfordrer Forsamlingen de internationale Sammenslutninger, der arbejder til Fordel for Kvinder, til at styrke og forene deres Virksomhed i denne Del af Verden;

Forsamlingen er af den Opfattelse, at finansiel Hjælp udkræves, for at de nødvendige sociale Forholdsregler kan blive truffet paa forskellige Steder;

udtaler Ønsket om, at de dertil nødvendige Midler kan samles ved frivillige Organisationers og offentlige Myndigheders Medvirkning;

bemyndiger Generalsekretæren til at finde en egnet Person (fortrinsvis en Kvinde), som